

Informe sobre demografia col·legial 2016

El nombre d'altres continua augmentant, la fuga de metges és un fet aïllat, el saldo migratori continua sent clarament positiu i la feminització de la professió es consolida

Les dades de demografia col·legial presenten nous escenaris i reptes de futur. Primer, la major presència de dones entre els col·legiats es consolida. Segon, les altes de metges nascuts a Catalunya superen en les dels nascuts a l'estranger per primer cop en els últims deu anys. Finalment, en la pròxima dècada es pot produir un dels reptes més importants per a la demografia col·legial: la jubilació de més de 9.000 metges.

La piràmide poblacional mostra dos fenòmens clars. D'una banda, l'envelliment. Un terç del total dels metges col·legiats es troba en la franja de 55 a 70 anys. La mitjana d'edat segueix pujant degut a les cohorts nascudes entre els anys cinquanta i seixanta. D'altra banda, el tomb produït el 2015 es consolida amb un 50,9 % de dones col·legiades. Aquestes continuen tenint una mitjana d'edat de quasi deu anys menys que els homes.

Per primer cop en els últims deu anys, la

majoria de nous col·legiats han nascut a Catalunya. L'arribada de metges estrangers ha minvat en els últims quatre anys fins a establitzar-se al voltant del 40 % de les noves col·legiacions. El percentatge de metges nascuts a Catalunya torna a valors de 2007 i el dels metges de la resta d'Espanya ja representa 1 de cada 4 noves col·legiacions.

En conjunt, de cada 10 col·legiats, 6 són nascuts a Catalunya, 2 a la resta d'Espanya i 2 a l'estranger. Tot i l'augment en nombre absolut, el percentatge de metges nascuts a Catalunya retrocedeix lleugerament mentre que augmenta el del conjunt d'estrangers i de la resta d'Espanya.

Les altes MIR van perdent pes dins del total d'altres, però en nombre absolut no han parat d'augmentar. El 2013 representaven el 60 % de noves altes i enguany el 51 %. Augmenten els metges que no cursen el MIR, majoritàri-

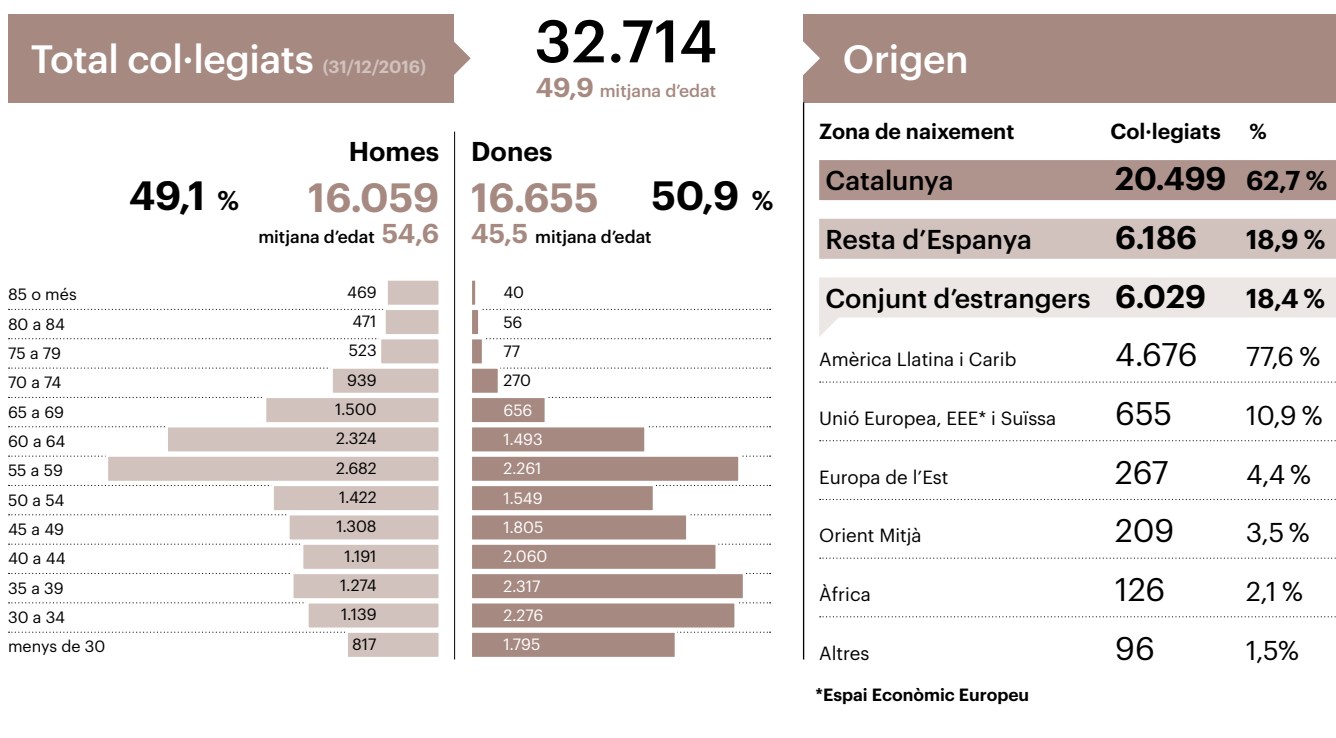
ament d'origen estranger, un 20 % interanual des del 2013.

Les baixes disminueixen i milloren el balanç anual. Les baixes per trasllat a l'estranger cauen un 16 %. La majoria (66 %) són metges estrangers que retornen al seu país (Argentina, Colòmbia i Perú, principalment).

A partir del 2017, les jubilacions no pararan d'augmentar. A partir del 2019, aquestes ja superaran el mig miler i els anys 2026-2027 superaran el miler anual.

Conclusions

El nombre d'altres continua augmentant i la fuga de metges és un fet aïllat. El saldo migratori continua sent clarament positiu. La feminització de la professió es consolida i l'envelliment de la professió mèdica planteja un clar repte de futur: fer front a la jubilació de la generació dels seixanta. ■

Marc Soler
 Director general corporatiu

Preveure la necessitat de metges

Fa anys que el Col·legi alerta públicament de la necessitat de prendre algunes decisions estratègiques en relació amb el nombre de metges que el país necessita i, més en concret, les comarques de Barcelona. Les decisions s'han de prendre en els àmbits en què puguem tenir capacitat real d'incidir i, sobretot, tenint en compte un context en el qual, a curt i mig termini, es preveu un nombre molt important de jubilacions (vegeu quadre adjunt).

No podem incidir en l'envelliment progressiu de la població. Tampoc en l'aparició de noves malalties i en la desaparició d'altres, o en l'evolució de les tecnologies en l'àmbit assistencial i de la informació que, progressivament, aniran comportant canvis substancials en la manera d'exercir

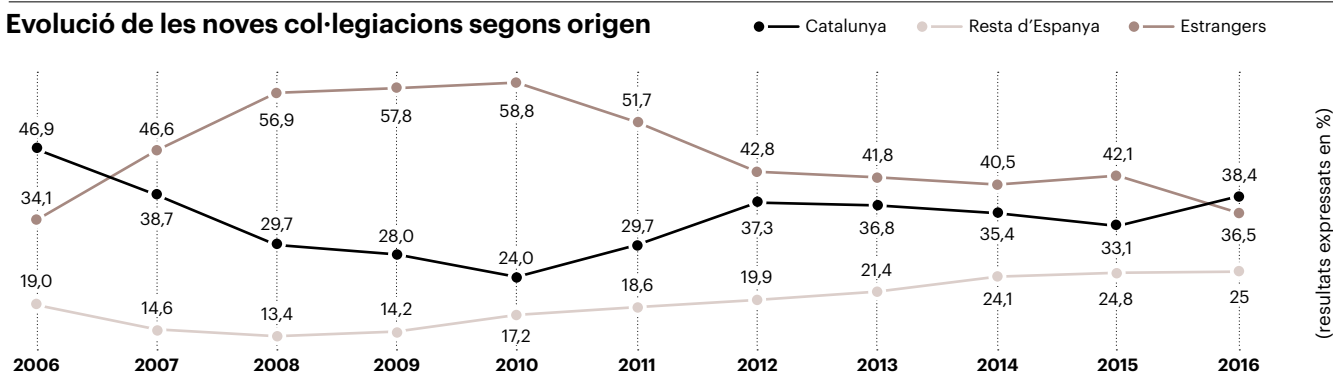
la medicina. Tots aquests són aspectes que depassen la nostra capacitat a l'hora de poder preveure les necessitats de metges al país.

Però l'Administració sanitària, les organitzacions assistencials, les societats científiques i els col·legis professionals hem de començar a fer propostes que permetin fer previsions, a curt i mitjà termini, i planificar el nombre de metges que necessitem. En els últims 10 anys, hem suplert el dèficit de metges amb una vinguda molt important de professionals extracomunitaris que provenen, majoritàriament, de països de Sud-Amèrica.

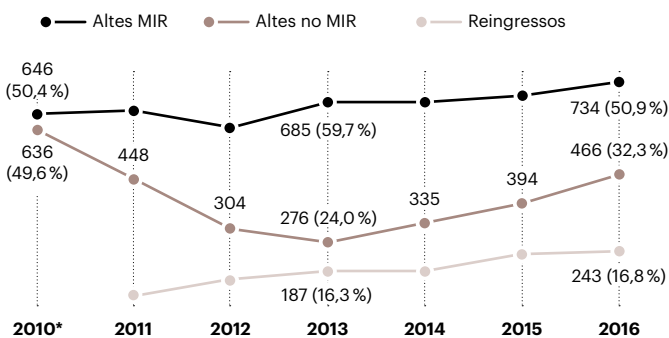
Hi ha aspectes concrets que hem de resoldre de manera imminent. El primer, esta-

blir mesures que permetin un sistema sanitari més flexible, amb menys burocràcia i més autonomia, que permeti als metges ser més resolutius. Segon, millorar les condicions laborals i retributives, incorporant noves mesures d'incentivació a la resolució dels problemes dels nostres pacients. Tercer, augmentar lleugerament el nombre de places de medicina i, de manera més important, de places MIR, així com promoure la troncalitat com a mesura que ha de permetre flexibilitzar el sistema d'especialització. I quart, afavorir un sistema de jubilacions més flexible capaç d'adaptar-se, tant a les necessitats organitzatives del sistema sanitari, com al perfil i a la situació de cada professional concret. Cal començar, per tant, a prendre decisions davant d'uns reptes que són imminents. ■

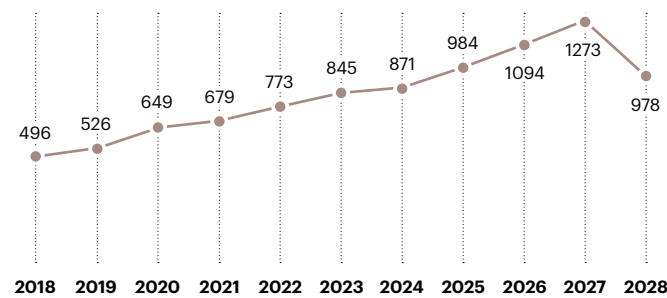
Evolució de les noves col·legiacions segons origen

Nombre de nous col·legiats

Previsió nombre de jubilacions

*En les dades de 2010 només es distingeix entre Altes MIR i Altes No MIR.